

Finansministeren (N. Neergaard): Spørgsmaalet om Distriktofficererne, har jo ofte været drøftet her i dette Ting. Jeg skal gentage, at det fra Ministeriets Side er en absolut Betingelse for at modtage Lovforslaget, at disse Stillinger bevares, idet vi paa Grund af Grænsebevogtningens Vanskelighed og paa Grund af de Reduktioner, som af økonomiske Grunde bør finde Sted, maa lægge saa meget mere Vægt paa at bevare dette Element, som har vist sig saa overordentlig værdifuldt i Henseende til at skabe en fast Ledelse, af Grænsebevogtningen. Og hvad Lønningerne angaar, maa jeg ogsaa meget fraraade at vedtage det Nedsættelsesforslag, som Mindretallet har stillet. Det af mig foreslaaede er jo blevet godkendt af Lønningsraadet, særlig i Betragtning af, at Stillingen er overordentlig besværlig og ansvarsfuld, saa at man ikke kan faa de rette Folk dertil, hvis man ikke vil strække sig til den, som jeg synes, dog ret beskedne Lønning.

De Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget som Helhed, kan jeg tiltræde, om end det paa visse Punkter er med nogen Betænkelighed. Jeg havde ønsket en stærkere Reduktion af Personalet og har ment, at det kunde være forsvarligt at foretage en saadan, men selvfølgelig har ogsaa for mig de Henvendelser, der er kommet fra Befolkningen dernede, haft en betydelig Vægt, og jeg skal derfor give Afkald paa en Del af den Besparelse, som var tilsigtet her, idet jeg paaskønner, at Udvalget dog ikke er gaaet saa vidt som at kræve, at der kun maa ske Reduktion ved Tjenesteledighed, men er gaaet ind paa den Formulering, der findes her, og som medfører en gradvis Reduktion i Løbet af en efter Forholdene afpasset Overgangstid.

Med Hensyn til den Opfattelse, som Udvalget udtaler, at veltjente Grænsevagtmaster af 1ste Grad, som skønnes egnede dertil, bør have Adgang til at avancere op i Distriktofficerernes Stillinger, skal jeg udtale, at dette naturligvis ikke bør være udelukket, men at jeg dog ikke gerne vil have disse Ord betragtet som et Tilsagn, hvorpaa der kan bygges bestemte Forventninger. Jeg kan gaa ind paa Opfattelsen, saaledes at det ikke er udelukket, men maa mene, at der maa kræves ganske særlige Kvalifikationer, for at det kan finde Sted.

Jeg skal endnu gøre den Bemærkning, at jeg beklager, at man samtidig med at man ikke gennemfører den store Reduktion af Personellet, har fastholdt Tallet 16 for Grænsevagtmaster af 2den Grad. Jeg maa

mene, at naar Personellet ikke reduceres saa stærkt, som Ministeriet foreslog, vil det være nødvendigt at bevare 17 Grænsevagtmaster af 2den Grad som svarende til det større Personel. Jeg vil derfor forbeholde mig, idet jeg i øvrigt kan tiltræde Udvalgets Ændringsforslag, til tredje Behandling at stille Ændringsforslag om at ændre Tallet 16 for Grænsevagtmaster af 2den Grad til 17.

Ordføreren (Christen Ernst Christensen): Jeg kan ganske kort slutte mig til de Betragtninger, der er fremsat af den højtærede Finansminister angaaende dette Spørgsmaal. Jeg mener ogsaa, at det af Hensyn til de overordentlig vanskelige Forhold og af Hensyn til at give Korpsset den størst mulige Stabilitet er rigtigt at bibeholde Stillingen som Distriktofficer, og ligeledes at det er rigtigt af Hensyn til det Ansvar og Arbejde, der er forbundet med disse Stillinger, at bevare den Løn, som er foreslaet i Lovforslaget. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale mine Meningsfæller at stemme imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

J. P. Nielsen: Flertallet har i sin Betænkning indsat en Udtalelse, som i nogen Grad, synes jeg, tager Brodden fra det, at Folk, som har gjort et Arbejde indenfor en bestemt Etat, en bestemt Statsvirksomhed som nu Grænsegendarmeriet, ganske kan skubbes til Side af unge Mennesker, som lige springer ind i Etaten. Denne Udtalelse lyder saaledes: „Udvalget er af den Formening, at veltjente Grænsevagtmaster af 1ste Grad, som skønnes egnede dertil, bør have Adgang til at avancere op i Distriktofficerernes Stillinger.“ Men efter at den højtærede Finansminister nu har udtalt sig om dette Spørgsmaal, skønner jeg, at der ikke er den fjerneste Udsigt til, at en eneste Grænsevagtmaster af 1ste Grad kan avancere op til at blive Distriktofficer. Jeg vil først gøre opmærksom paa, at „Distriktofficer“ jo er et nyt Begreb, som er kommet ind ved den nye Ordning af Grænsebevogtningen. Ved hele den gamle Ordning har vi ikke haft andet end Grænsegendarmer og deres Chef. Det er først efter 1919, at dette nye Led er blevet skubbet ind, og den Gang var i hvert Tilfælde, saa vidt jeg ved, meget store Dele af Venstre derimod. Ogsaa ud fra de Betragtninger, som vi i Udvalget har gjort gældende, at Grænsegendarmeriet ikke kan være et udpræget Militærkorps, men er et Korps, der først og fremmest har til Opgave at bevogte vor